HebrewBooks.org © Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ולפסחו ולאשמו עושה [א]תמורה רבי שמעון אומר לעולתו עושה תמורה לפסחו ולאשמו אין עושה תמורה שאין לך דבר עושה תמורה אלא הרועה להסתאב אמר רבי אני אני רואה דבריו של ר"ש [ב]בפסח הואיל ומותר הפסח קרב שלמים ולימא אין אני רואה דבריו של ר' שמעון באשם הואיל ומותר אשם קרב עולה רבי סבר לה כרבנן [ג]דאמרי מותרות לנדבת ציבור אזלי ואין [ד]תמורה בצבור קס"ד היינו טעמא דר"ש גבי מפריש נקבה לעולתו משום הכי עושה תמורה דהאיכא שם עולה עליה גבי [ה]עולת העוף אלא מעתה בכהן גדול שהפריש פרה לפרו תיקדוש [ו]דהאיכא פרת [ז]חטאת [ח] [ט]דקדשי בדק הבית הוא [י]וקדשי בדק הבית לא עבדי תמורה יחיד שהפריש [יא]שעיר לשעירתו תיקדוש דהאיכא שעיר נשיא אי נמי נשיא [יב]שהפריש שעירה לשעירו תיקדוש דהא יחיד מפריש שעירה הני תרי גופי נינהו [יג] [יד]חטאו עד שלא נתמנו כי מפריש שעיר לשעירתו תיקדוש דהא אילו חטא השתא [טו] בר איתויי שעיר הוא [טז]הא לא חטא לא איחייב בשעיר אי הכי הכא נמי הא לאו עולת העוף קמייתי ר"ש סבר לה כר' אלעזר בן עזריה דתנן [יז]הרי עלי עולה יביא כבש ר"א בן עזריה אומר או תור או [יח]בני יונה תנן התם [יט]המקדיש נכסיו והיה בהן בהמה ראויה לגבי מזבח זכרים ונקבות ר"א אומר [כ] זכרים ימכרו לצרכי עולות ונקבות ימכרו לצרכי שלמים ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק הבית ר' יהושע אומר זכרים עצמן יקרבו עולות ונקבות ימכרו לצרכי שלמים ויביא בדמיהן עולות ושאר נכסים יפלו לבדק הבית א"ל ר' חייא בר אבא לרבי יוחנן לרבי יהושע דאמר זכרים עצמן יקרבו עולות [כא]ונקבות היכי מקרבן שלמים הא מכח קדושה דחוייה קאתיין ל"א א"ל ר' חייא בר אבא לרבי יוחנן מדקאמר ר' יהושע זכרים עצמן יקרבו עולות ונקבות אמאי ימכרו הגוף אקדשינהו אי הכי נקבות אמאי ימכרו לצרכי שלמים [כב]בעיא רעייה אמר ליה רבי יהושע סבר לה כרבי שמעון דאמר כל מידי דלא חזי ליה לגופיה לא נחתא ליה קדושת הגוף דתנן [כג]רבי שמעון אומר תמכר שלא במום [כד](ולא א"ר שמעון) כיון דלא חזיא נקבה לאשם לא נחתא [כה]ליה קדושת הגוף [כו] אימור דא"ר שמעון גבי נקבה לאשם

דליכא

שאין לך דבר שעושה תמורה אלא הרועה ומסתאב. כלומר הכוה דקדוש קדושם הגוף אשם אינו ראוי להקריב אינו נמכר בגלל מום אלא יראה הילכך ר"ש סבירא ליה באשם ופסח ופסח חיילי בנקבה דנמכר בגלל מום הילכך לא עבדי תמורה אבל בעולה לאיכא אם עולה בעוף ס"ל דתרעה ועבדא תמורה. לשון רש"י: **רבי** סבר כרבנן דאמרי מותרות לנדבת צבור אזלי ואין תמורה בצבור. ותימה מאי קאמר לעיל משמע דתולה תמורה ברעייה וכאן משמע דתולה רעייה בתמורה ליימא לדילרע ועשה תמורה ונראה דס"פ כיון דלנדבת צבור אזלי ואין תמורה בצבור אין לומר דליכי ליה למפרש נקבה לאשם להיות קדוש קדושת הגוף משום דמותר אשם קרב עולה כיון [כז](דתמורה דאשם עושה תמורה) ואין מותר אשם עושה תמורה לנדבת צבור אזל לא עביד תמורה ולא דמי למפרש נקבה לפסח דמותר פסח הוי לשלמים שעושים תמורה כמו הפסח עצמו הילכך דין הוא שיחול קדושת הגוף על נקבה שהפרישה לפסח דכך לי הפרישה לפסח כאילו הפרישו למותר פסח דהיינו שלמים דשייכן עושין תמורה:

דאיכא שם עולה עליה. גבי עני בעולת העוף ולפי הא דס"ל דאשתא רוצה לומר מפרש נקבה לעולתו [כח] כגון מצורע עשיר שצריך להביא עולת בהמה זכר ומש"ה קאמר דעושין תמורה בהפרש נקבה לעולתו משום דהאי חיובא דמחוייב שייך בנקבה אם היה עני אפשר עולת העוף דבאה נקבה לאין תמות וזכרות בעוף ומש"ה נקט גבי עני כגון עני מצורע דבהאי חיובא דקמחוייב איכא בעולה נקבה:

דהא איכא פרת חטאת. תימה לפי מה דפירשתי [כט]דאיכא למצוא [ל] נקבה בעולה בהאי חיובא גופיה דקמחוייב ואכא לא שייך למימר הכי [לא]ועוד אמאי נקט פרת חטאת רוב חטאת המזבח נקבה אתיא וי"ל דסדיר מכ"ש דהא אפילו מפרש נקבה לעולה היא גופה לא חזיא לעולה אפילו הכי קאמר דעושה תמורה משום דאיכא שם עולה עליה בעולת העוף כ"ש מפרש פרה לפרו דהיו גופה חזיא לפרת חטאת אם היא אדומה דאיתא לן למימר דתיקדוש: **יחיד** שהפריש שעיר לשעירתו תיקדוש דהא איכא שעיר נשיא. וכ"ל דהוה מלי למיפכך מבריתא גופא דלעיל דלשם בן שנה הכיבוא בן שנים דקאמר ר' שמעון כל עצמן אינן קדושין ואמאי הא חזי לאשם מעילות וגזילות והאי שיטוא דקמשני שייך נמי עלה: **הני** תרי גופי. פירש"י יחיד ונשיא ומיהו בהאי גופא דיחיד לא משכחת שעיר חטאת ובהאי גופא דנשיא לא משכחת שעירה אבל עולה נקבה בהאי חיובא דקמחוייב אי הכי בעי מפקר נכסיהם והוי עני וחזי ליה עולת העוף עכ"ל וא"נ דאמאי קפריך בסמוך [לא] אי הכי [לב]הא נמי לא עולת העוף קמייתי מ"מ לא דמו [לג]דהא גופה חזי לעולת נקבה אי מפקר נכסיה לכ"ע לפרה הני תרי גופי ניהו דהאי יחיד לא חזי להיות נשיא בעוד הנשיא מי [לד]ונשיא לא חזי להיות לו דין יחיד אבל עני ועשיר כחד גופא דמו העשיר לחזי להיות עני ועני לחזי להיות עשיר והשתא פריך שפיר אי הכי דאמר הא לו חטא ולא אחייב בשעיר אע"ג דגופו לחזי להיות נשיא כיון דבהכיא שעתא דחטא לא אחייב בשעיר לאו כגוף אחד קרינא ביה הכי נמי בהכיא שעתא דחטא לא אחייב בעולת העוף ולא מלי פטר נפשיה כה: **רבי** שמעון סבר בר"א בן עזריה בו'. יבא תור מב] או בני יונה פירוש וכיון דמלי פטר נפשיה בעוף אפילו לאחר הפרשת בהמה כדאי' פ' מרובה (ס"ק דף עח:) מג] ופ"ל דאי קאי שפיר בעולת נקבה דל"ל דמיירי השתא הא דר"ש דמפרש נקבה לעולתו באותו הכי עלי עולה דמלי פטר נפשיה בעולת העוף ולא מלי פטר נפשיה בעולת העוף ולא מלי פטר נפשיה בעולת העוף אפילו לאחר הפרשת בהמה כדאי' פ' מרובה (גם זה שם): **ימכרו** לצרכי עולה ויפלו דמיהן עם שאר נכסים לבדק הבית. דקסבר רבי אליעזר סתם הקדש בנדבת הבית והוי כמתפסים תמיימים לבדק הבית מד] דאיכא דמיון לעולה דכולה לגבי מזבח ומתמעטת לעולה דכולה כליל לשם מדי